

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 20 juni 2012 — Cascina Tre Pini s.s./Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare e.a.

(Zaak C-301/12)

(2012/C 258/19)

Proceestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Cascina Tre Pini s.s.

Verwerende partijen: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare e.a.

Prejudiciële vragen

- I. 1) Verzet de juiste toepassing van de artikelen 9 en 10 van richtlijn 92/43/EEG (¹) zich tegen een nationale bepaling (artikel 3, lid 4 bis, van Decreto del Presidente della Repubblica [presidentieel besluit; hierna: „D.P.R.”] nr. 357 van 1997) die de regio's en de autonome provincies bevoegd verklaart ambtshalve een herziening van gebieden van communautair belang (hierna: „GCB's”) voor te stellen, zonder tevens te voorzien in een verplichting om die bevoegdheid uit te oefenen in geval van een gemotiveerd verzoek daartoe van particuliere eigenaren van binnen een GCB gelegen percelen, tenminste in die gevallen waarin zij aanvoeren dat het betrokken gebied is vervuild?
  - 2) Verzet de juiste toepassing van de artikelen 9 en 10 van richtlijn 92/43/EEG zich tegen een nationale bepaling (artikel 3, lid 4 bis, van D.P.R. nr. 357 van 1997) die de regio's en de autonome provincies bevoegd verklaart ambtshalve een herziening van GCB's voor te stellen op grond van een periodieke evaluatie, zonder te voorzien in een nauwkeurig tijdschema voor die evaluatie (bijv. tweejaarlijks, driejaarlijks, enz.) en zonder te voorzien in bekendmaking van de periodieke evaluaties door regio's en autonome provincies via publieke informatiekanalen, teneinde de belanghebbenden de gelegenheid te bieden tot het indienen van opmerkingen of voorstellen?
  - 3) Verzet de juiste toepassing van de artikelen 9 en 10 van richtlijn 92/43/EEG zich tegen een nationale bepaling (artikel 3, lid 4 bis, van D.P.R. nr. 357 van 1997) die de regio's en de autonome provincies het initiatiefrecht tot het voorstellen van een herziening van GCB's verleent, zonder tevens te voorzien in een althans subsidiaire initiatiefbevoegdheid van de Staat in geval van stilzitten van een regio of autonome provincie?
  - 4) Verzet de juiste toepassing van de artikelen 9 en 10 van richtlijn 92/43/EEG zich tegen een nationale bepaling (artikel 3, lid 4 bis, van D.P.R. nr. 357 van 1997) die de regio's en de autonome provincies de bevoegdheid verleent ambtshalve een herziening van GCB's voor te stellen, waarbij zij geheel naar eigen inzicht en zonder enige verplichting handelen, ook in gevallen waarin zich milieuverontreiniging of milieuvervuiling heeft voorgedaan en dit formeel is vastgesteld?
- II. Moet de procedure van artikel 9 van richtlijn 92/43/EEG, die door de nationale wetgever is geïmplementeerd in artikel 3, lid 4 bis, van D.P.R. nr. 357/97, worden verstaan als een procedure die noodzakelijkerwijs wordt afgesloten met een bestuurshandeling, of als een procedure met een puur facultatieve conclusie? Moet onder „procedure die noodzakelijkerwijs wordt afgesloten met een bestuurshandeling” een procedure worden verstaan die, „indien is voldaan aan de voorwaarden, dient te bestaan in toezending van het regionale voorstel door de Ministro dell'ambiente e della tutela del territorio (minister van milieu) aan de Europese Commissie”, zonder daarbij van belang is of die procedure uitsluitend ambtshalve of ook op verzoek van een partij kan worden ingesteld?
- III. 1) Verzet het gemeenschapsrecht, in het bijzonder richtlijn 92/43/EEG, zich tegen een regeling van een lidstaat die de opening van een procedure tot intrekking van de beschermde status voorschrijft in plaats van het nemen van verdere maatregelen van toezicht en bescherming, indien een particulier een verslechtering heeft gemeld van het betrokken gebied?
  - 2) Verzet het gemeenschapsrecht, in het bijzonder richtlijn 92/43/EEG, zich tegen een regeling van een lidstaat die de opening van een procedure tot intrekking van de beschermde status van een gebied binnen het Natura 2000-netwerk voorschrijft, ter bescherming van uitsluitend particuliere belangen van economische aard?
  - 3) Verzet het gemeenschapsrecht, in het bijzonder richtlijn 92/43/EEG, zich tegen een regeling van een lidstaat die, in de context van ook door de Europese Unie erkende infrastructuurprojecten van algemeen, maatschappelijk en economisch belang, die kunnen leiden tot schade aan een overeenkomstig de richtlijn erkende natuurlijke habitat, de opening van een procedure tot intrekking van de beschermde status van het gebied voorschrijft in plaats van het nemen van compensatiemaatregelen om de algehele coherentie van het Natura 2000-netwerk te waarborgen?
  - 4) Verzet het gemeenschapsrecht, in het bijzonder richtlijn 92/43/EEG, zich tegen een regeling van een lidstaat die, ter zake van natuurlijke habitats, gewicht toekent aan de economische belangen van de individuele eigenaren en hen de mogelijkheid biedt een beschikking, houdende een plicht tot herafbakening van het gebied, van de nationale rechter te verkrijgen?

- 5) Verzet het gemeenschapsrecht, in het bijzonder richtlijn 92/43/EEG, zich tegen een regeling van een lidstaat die voorziet in intrekking van de beschermde status van het gebied indien zich er een verslechtering van antropische en niet-natuurlijke oorsprong heeft voorgedaan?

(¹) PB L 206, blz. 7.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Højesteret (Denemarken) op 29 juni 2012 — Metro Cash & Carry Danmark ApS/Skatteministeriet

(Zaak C-315/12)

(2012/C 258/20)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Højesteret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Metro Cash & Carry Danmark ApS

Verwerende partij: Skatteministeriet

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten richtlijn 92/12 (¹) en verordening nr. 3649/92 (²) aldus worden uitgelegd dat een handelaar in een lidstaat die in omstandigheden als in het hoofdgeding accijnsproducten verkoopt die in die lidstaat tot verbruik zijn uitgeslagen en op de plaats van bedrijfsuitoefening van de verkoper aan een in een andere lidstaat gevestigde koper worden geleverd zonder dat de verkoper bij het vervoer helpt of voor vervoer zorgt, moet controleren (i) of de accijnsproducten worden aangekocht met het oog op invoer in deze tweede lidstaat en (ii) of die invoer plaatsvindt voor de eigen behoefte dan wel voor commerciële doeleinden?
- 2) Wanneer de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moet de handelaar dan op het tijdstip van de verkoop van accijnsproducten in omstandigheden als in het hoofdgeding, wanneer hij deze controle uitvoert, gebruik maken van vermoedens betreffende het voornemen dat de koper met betrekking tot de aangekochte producten heeft?
- 3) Wanneer de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moeten richtlijn 92/12 en verordening nr. 3649/92 dan aldus worden uitgelegd dat een verkoper als bedoeld in de eerste vraag in omstandigheden als in het hoofdgeding moet weigeren de accijnsgoederen aan de koper te verkopen indien de koper exemplaar 1 van het vereenvoudigde gelei-

dedocument bedoeld in artikel 4 van deze verordening niet overlegt wanneer de accijnsproducten worden aangekocht voor commerciële doeleinden in de woonstaat van de koper? Deze vraag vereist ook een antwoord ingeval gebruik moet worden gemaakt van de in de tweede vraag bedoelde vermoedens.

- 4) Brengt de inwerkingtreding van richtlijn 2008/118 (³) en de intrekking van richtlijn 92/12 wijziging in de rechtssituatie wat de gevolgen van richtlijn 92/12 voor het antwoord op de eerste, de tweede en derde vraag betreft?
- 5) Moet de uitdrukking „door particulieren voor eigen behoefte verkregen [...] producten” in de zin van artikel 8 van richtlijn 92/12 en artikel 32, lid 1, van richtlijn 2008/118 aldus worden uitgelegd dat zij betrekking hebben op de aankopen van accijnsproducten in omstandigheden als in het hoofdgeding? Wanneer deze vraag ontkennend wordt beantwoord, vallen de aankopen dan onder artikel 7 van richtlijn 92/12 respectievelijk artikel 33 van richtlijn 2008/118?

(¹) Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (PB L 76, blz. 1).

(²) Verordening (EEG) nr. 3649/92 van de Commissie van 17 december 1992 betreffende een vereenvoudigd geleidedocument voor het intracommunautaire verkeer van accijnsproducten die in de lidstaat van verzending tot verbruik zijn uitgeslagen (PB L 369, blz. 17).

(³) Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van richtlijn 92/12/EEG (PB L 9, blz. 12).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Svea hovrätt (Zweden) op 2 juli 2012 — Strafzaak tegen Daniel Lundberg

(Zaak C-317/12)

(2012/C 258/21)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Svea hovrätt

Partij in de strafzaak

Daniel Lundberg

Prejudiciële vragen

- 1) Moet de uitdrukking „niet-commercieel goederenvervoer” in artikel 3, sub h, van verordening (EG) nr. 561/2006 (¹) aldus worden uitgelegd dat goederenvervoer door een particulier in het kader van een hobby die gedeeltelijk door financiële bijdragen van externe personen of ondernemingen (sponsoring) wordt gefinancierd, erdoor wordt bestreken?